

Antius

Callús

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí de la Sal s/n.
Emplaçament: A l'oest del Cardener, en un punt element prop del camí de la Sal o Ramader.

Coordenades:

Latitud: 41.8051
Longitud: 1.75597
UTM Est (X): 396658
UTM Nord (Y): 4628885

Classificació

Número de fitxa: 08038-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: S.XVIII
Estat de conservació: Regular
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08037A001000010000LQ
Autor de la fitxa: Joan Casas Blasi
Data de registre de la fitxa: dl., 01/09/2008 - 02:00

Descripció

Aquest mas es troba situat sota l'Obaga d'Antius, a la vessant nord-oest en un punt lleugerament elevat. Presenta una estructura clàssica de mas català. És de grans dimensions i d'un aspecte clarament senyorial. Té la planta quadrada de tres cossos i tres pisos, teulada a dues vessants. La façana principal, orientada cap al sud, disposa de galeries obertes a l'exterior a partir de 6 arcs a la plata superior, 4 a la del mig i 2 a la part baixa per on s'accedeix a l'interior de la casa des de l'entrada principal. Presenta una

coberta de dues vessants. A la façana occidental s'hi troba una portella amb llinda de pedra on hi ha inscrita la data de 1737. Annex a l'edifici principal s'hi troben diversos coberts o corrals abandonats i en estat de constant degradació. Actualment l'era del mas que es troba tancada és utilitzada pel corral d'aviram.

Observacions:

Corral per aviram.

Història

El topònim d'Antius ja és documentat del segle X quan en diversos documents s'anomenava la "Serra d'Antisses" (BOLÒS, J. HURTADO, V, 2000). Més tard, en el testament de Ramon D'Òdona, el 1116 es documenta la "dominicatura d'Antidz" corresponent a un hospital de monjos situat al camí de la Sal (HOYAS, N. 1999). A partir d'aquí es fa difícil resseguir les vicissituds que afecten al mas, i ja no es fins a la segona meitat del segle XVII que es torna a documentar el mas quan pertanyia a la companyia de jesuïtes i era un dels mas més pròspers ja que l'abundància de l'aigua de la font assegurava sempre la collita. Ja al segle XVIII i primera meitat del XIX el propietari fou un industrial de Manresa. El 1875 la propietat d'Antius passa a Joaquim Torrents i Fuster qui farà construir la colònia i la fàbrica tèxtil. Els descendents de la família encara en són els amos.

Bibliografia

- BOLÒS, J. HURTADO, V. Atles del Comtat de Manresa (798-993). Rafael Dalmau Editor. Barcelona. 2004.
- HOYAS PAMPIN, Núria. El terme del Castell de Callús. Evolució historiogràfica. Servei del Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona. Barcelona. 1999. Inèdit.
- HOYAS PAMPIN, Núria. "Evolució historiogràfica del Terme del Castell de Callús". Quaderns científics i tècnics de restauració monumental, núm. 12. Servei del Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona. Barcelona 200.
- SALA, Lluís. "El mas d'Antius". El Poble núm. 40. Callús. 2002.

